

1. Montako jäsentä on liitosta ja kuinka paljon heistä on miehiä ja naisia?

Vuoden alussa oli jäsenlukumäärä 482 ja tällä hetkellä ~~se on~~ 494. Valtaosa näistä on miesradiosähköttäjiä, naisradiosähköttäjiä luvun ollessa vain kymmenkunta, eli noin 2 % koko jäsenmäärästä.

2. Minkälaisissa tehtävissä nämä jäsenet toimivat?

Varsinaisesti radiosähköttäjätehtävissä toimivia jäseniä on noin 300 ja loput ovat kokonaan muissa tehtävissä. Laivoissa on noin 180 ja rannikkoradioasemilla ja ilmailuviestiasemilla noin 90. Lisäksi on pienempi määrä radiosähköttäjiä lentokoneissa ja jänserkijöissä.

3. Mittäkö työtä kaikille?

Valitettavasti ei ainakaan välittömästi. Kun kurseilta valmistuu tavallisesti yhtäaikaa lähes 30 uutta radiosähköttäjiä, on selvää etteivät he kaikki voi heti saada vakinaista toimipaikkaa. Uusia toimipaikkoja laivoihin tulee nimittäin vain sitä mukaa kuin tonnia- to lisääntyy ja viime vuosina on sellaisten laivojen lukumäärä jotka ovat 1600 bruttobekisteritonnin vetoisia ja joissa määrkysten mukaan siis pitää olla radiosähkötyslaitteet, lisääntynyt vain noin kymmenellä yksiköllä vuodessa. Maaradioasemilla taas vapautuu toimipaikkoja erittäin harvoin, eli vain silloin kun joku syystä tai toisesta siirtyy muualle.

Toimipaikkojen vaihdoksia laivoissa tapahtuu kylläkin verrattain runsaasti, noin 130 vuodessa kesälomasijaisuudet mukaanluettuna, joten samat miehet eivät joudu sentään kovin pitkää aikaa odottamaan työtä. Eräissä tapauksissa tällainen odottaminen on kuitenkin saattanut kestää yli vuodenkin ajan. Kun kurssit päättyvät tavallisesti toukokuussa, on useimmilla tällöin valmistuneista uusista radiosähköttäjistä tilaisuus jäädä kesän aikana kesälomasijaiseksi. Kun näitä sijaispaikkoja on varsinkin heinä- ja elokuussa runsaasti, aiheuttaa se tavallisesti juuri tällä aikana tilapäistä puutetta radiosähköttäjistä siitä huolimatta että vielä purjehduskauden alkaessa keuhällä saattaa vapaina olevien lukumäärä olla siinä 40-50 paikkeilla. Syksyllä sitten lisääntyy työttömien lukumäärä jälleen ja pysyttelee tavallisesti koko talven ajan noin 20-30 paikkeilla. Tämä lukumäärä nousee vielä huomattavasti sellaisina talvina jolloin heikompiä aluksia poistetaan jähkoluhteiden takia liikenteestä talven ajaksi. Tämä työttömyyskysymys on ammattikuntamme luonteesta johtuen erittäin vaikea ongelma jonka tyydyttävän ratkaisun esteen

ovat monet käytännöllisistä seikoista johtuvat tekijät. Hyvin yleisenä ilmiönä ammattikunnassamme onkin siirtyminen toiselle toimialalle juuri sen takia ettei monella ole tilaisuutta saada kohtuullisessa ajassa työtä omalla ammattialallaan.

Oberonin haaksirikko

Olin sijaisradiosähkötijänä matkustaja-alus Oberonissa ^{jauhi sillä} ~~sen kohta-~~ ~~lokkaalla~~ matkalla ~~xxxxxxxixixixxxxx~~ jolloin se upposi törmättyään saakassa somussa yhteen Arcturuksen kanssa. Tämä tapahtui joulukuun 19 päivänä 1930 kello 22.20. Yhteentörmäys oli niin voimakas että Arcturuksen keula tunkeutui noin kolmen metrin verran Oberonin kylkeen ja tämä johtuen Oberon upposi 3 minuutissa. Laivassa olleista 81 henkilöstä pelastui vain 41. Itse jouduin olemaan meressä puoli-^{yhteen}sen tuntia kunnes tulin pelastetuksi Arcturuksen pelastusveneeseen.

SOS-hätämerkkiä en tällöin kuitenkaan joutunut lähettämään syystä etten saanut sen lähettämiseen määräystä laivan päälliköltä ^{yhteen} sen minuutin aikana jolloin siihen vielä olisi ollut mahdollisuus ennen laivan kaatumista kyljelleen. Tässä tapauksessa hoiti hätäliikenteen Arcturus.

4. SOS-ilmoitukset sanomalehdissä.

Kun kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetään huomion herättämiseksi SOS-hätämerkkiä johtuu se varmaankin ajattelemattomuudesta, sillä jos nyt näissä tapauksissa voidaan puhua jostain "häädystä", niin ~~xxxxxx~~ ei sitä voi edes verratakkaan siihen hätään kun on kysymys ihmishengen pelastamisesta sattuvissa merionnettomuuksissa ja jollaisia tapauksia varten tämä SOS-merkki on kansainvälisesti hyväksytty. On mielestäni erittäin valitettavaa että tällainen tapa on yleistynyt sanomalehti-ilmoituksissa. SOS-hätämerkin käytöstä kirjeenvaihtoilmoituksissa olisi siis luovuttava. Ellei tähän muuten päästä, niin ehkenpä maamme kaikki sanomalehdet voisivat yhteisesti sopia siitä etteivät lehdissään julkaisisi lainkaan sellaisia ilmoituksia joissa SOS-hätämerkkiä on käytetty ~~xxxx~~ huomion herättämiseksi sen alkuperäiseen käyttötarkoitukseen nähden aivan vieraissa asioissa.

E. K.

- 1) Mikä on liiton tarkoitus
ja miten se toimii?

Sääntöjensä mukaan liiton tarkoituksena on parhaimmalla tavalla valvoa ja edistää jäseniensä yhteiskunnallisia ja taloudellisia etuja ja tämän päämäärän saavuttamiseksi tekee liitto ehdotuksia ja aloitteita viranomaisille, käsittelee jäseniänsä koskevia asioita, hoitaa työehtosopimusneuvottelut, ilmoittaa jäsenilleen ~~xxxxxxxixixixix~~ ~~xxixkxkx~~ avonaisista toimipaikoista ja ryhtyy muihin samantapaisiin asianhaaran vaatimiin toimenpiteisiin.

- 2) Paljonko jäseniä
miehiä ja naisia?

Vuoden alussa oli jäsenlukumäärä 482 ja tällä hetkellä sen on 494. Valtaosa näistä on miesradiosähköttäjiä, naisradiosähköttäjien luvun ollessa vain kymmenkunta, eli noin 2 % koko jäsenmäärästä.

- 3) Paljonko aktiivisia
jäseniä?

Varsinaisesti radiosähköttäjätehtävissä toimivia jäseniä on noin 300 ja loput ovat kokonaan muissa tehtävissä. Aktiivisista jäsenistä toimii laivoissa noin 180 ja maaradioasemilla, eli siis rannikkoradioasemilla ja ilmailuviestiasemilla noin 90. Lisäksi on pienempi määrä radiosähköttäjiä lentokoneissa ja jähnsäurkijöissä.

- 4) Riittäkö työtä kaikille
kurssinkäyneille?

Valitettavasti ei ainakaan välittömästi. Kun kursseilta valmistuvallista yhtäaikaa lähes 30 uutta radiosähköttäjiä on selvää etteivät he kaikki voi heti saada vakinaista toimipaikkaa. Uusia toimipaikkoja laivoihin tulee nimittäin vain siten mukaa kuin tonniasto lisääntyy ja viime vuosina on sellaisten laivojen lukumäärä jotka ovat 1600 brutto-rekisteritonniin vetoisia ja joissa määräysten mukaan siis pitää olla radiosähkötyslaitteet, lisääntynyt vain noin kymmenellä yksiköllä vuodessa. Maaradioasemilla taas vapautuu toimipaikkoja erittäin harvoin kun siellä joku syystä tai toisesta siirtyy muualle.

Toimipaikkojen vaihdoksia laivoissa tapahtuu kylläkin verrattain runsaasti, noin 130 vuodessa keskilomasijaisuudet mukaanluettuna, joten samat miehet eivät joudu sentään kovin pitkää aikaa odottamaan työtä, vaikka eräissä tapauksissa tällainen odottaminen on saattanut kestää yli vuodenkin ajan. Kun kurssit päättyvät tavallisesti toukokuussa, on

2.

useimmilla tällöin valmistuneista uusista radiosähköttäjistä tilaisuus päästä kesän aikana kesälomasijaiseksi. Kun näitä sijaipaikkoja on varsininkin heinä- ja elokuussa runsaasti, aiheuttaa se tavallisesti juuri tänä aikana tilapäistä puutetta radiosähköttäjistä siitä huolimatta että vielä purjehduskauden alkaessa keuhkolla saattaa vapaina olevien lukumäärä olla siinä 40 - 50 paikkeilla. Tyksyllä sitten lisääntyy työttömien lukumäärä jälleen ja pysyttelee tavallisesti koko talven ajan noin 20-30 paikkeilla. Tämä lukumäärä nousee vielä huomattavasti sellaisina talvina jolloin heikompia aluksia poistetaan jähkösuhteiden takia liikenteestä talven ajaksi. Tämä työttömyyskysymys on ammattikuntamme luonteelta johtuen erittäin vaikea probleema jonka tyydyttävän ratkaisun esteenä ovat monet käytännöllisistä seikoista johtuvat tekijät. Hyvin yleisenä ilmiönä ammattikunnassamme onkin siirtyminen toiselle toimialalle juri sen takia ettei monella ole tilaisuutta saada kohtuullisessa ajassa työtä omalla ammattialallaan.

5) Oberonin haaksirikko

19/12-1930 klo 22.20

6) SOS-ilmoitukset
sanomalehdissä

Kun kirjeenvaihtoilmoituksissa käytetään huomion herättämiseksi SOS-hätämerkkiä johtuu se varmaankin ajatteleamattomuudesta, sillä jos nyt näissä tapauksissa voidaan puhua jostain "häädästä", niin ei sitä voi edes verratakkaan siihen hätään kun on kysymys ihmishenkien pelastamisesta sattuneissa merionnettomuuksissa ja jollaisia tapauksia varten tämä SOS-merkki on kansainvälisesti hyväksytty. On mielestäni erittäin valitettavaa että tällainen tapa on yleistynyt sanomalehti-ilmoituksissa SOS-hätämerkin käytöstä kirjeenvaihtoilmoituksissa olisi siis luovuttava. Illei tähän muuten päästä, niin ehkenpä maamme kaikki sanomalehdet voisivat yhteisesti sopia siitä etteivät lehdissään julkaisisi lainkaan sellaisia ilmoituksia missä joissa SOS/hätämerkkiä on käytetty korostuskeinona sen alkuperäiseen käyttötarkoitukseen nähden aivan vieraissa asioissa.

Nämä kalat voivat
olla 1955 ajan tilasto?
Sisälto koki valjo...

(Tutustu käyttäji 1950-luvun
julkaisu.)

E.K.